

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.068/2023/4.
A felperes:	felperes felperes címe
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (eljáró kamarai jogtanácsos: jogtanácsos) felperesi képviselő címe
Az alperes:	alperes alperes címe
Az alperes képviselője:	alperest képviselő kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 11. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.701.446/2021/10. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.500 (hétezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2020. március 1. napjától 2021. január 31. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot aszolgálati helyen, melyhez hét település tartozik, a szolgálatteljesítési helye település 1 településre terjedt ki. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot ellentételezés nélkül látott el, az emiatt benyújtott szolgálatteljesítési panasza elutasításra került.

A felperes keresete, az alperes védírata

[2] A felperes keresetében az alperest a perbeli időszakra 318.868 forint megbízási díj és annak 2020. augusztus 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni.

[3] Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálatteljesítési jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a)-c) pontjaira, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21. pontjaira, V. fejezet 1-3. pontjaira, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálatteljesítési beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.) rendelkezéseire, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőr Szabályzat) 6. pontjára alapította. Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízotti körzetén kívül is rendszeresen ellátott a szolgálatteljesítésbe nem tartozó járőri feladatokat, járőrszolgálatot. A kifogásolt járőrszolgálat idején rendszeresen más járőrpárt nem osztottak be azonos illetékességi területre, továbbá sokszor a járőrpár mindkét tagja körzeti megbízott volt annak ellenére, hogy a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. Előadta, hogy a járőri feladatok ellátása, a járőrszolgálat nem tartozott a munkakörébe, a két beosztás tartalma idegen egymástól. A hivatkozott szolgálatteljesítési feladatok ellátásáról tételes kimutatást csatolt. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, azzal, hogy több különböző beosztás feladatait látta el, melyek a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét tették ki.

[4] Az alperes védírataiban a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerúságát is vitatta. Álláspontja szerint a Hszt. rendelkezéseinek megfelelően jogszerűen járt el, amikor a helyettesítőknek megbízási díjat csak a 30 napot meghaladó tartós, ténylegesen többletmunkával jelentkező helyettesítés esetén fizetett. A körzeti megbízott közrendvédelmi közterületi feladatai túlnyomórészt azonosak a járőri közterületi tevékenységgel. Nem tekinthető többletmunkának, hogy a felperes település 1 közvetlen környezetében lévő településekre átment saját közterületi és körzetében végrehajtott tevékenysége során. A járőri állomány 2019. februárig teljesen feltöltött volt, azt követően fokozatosan csökkent, ez azonban a felperest megbízási díjra nem jogosítja. A felperes valójában körzeti megbízotti beosztásban járőrözött, de mérhető többletteljesítmény nélkül. A KMB Szabályzat 25. pontjában szereplő tiltó jellegű felsorolásban a közrendvédelmi

közterületi járőri munka ellátása nem szerepel, tehát azt a felperes akár a működési körzetén belül, akár azon kívül többletmunka nélkül végezhetné. A perbeli időszak egy részében veszélyhelyzet (különleges jogrend) volt érvényben, valamint hosszabb tartamú fokozott ellenőrzést is elrendeltek, ezen kieső időszakban levetővé vált a felperes közterületi járőri feladatellátása. Hivatkozott arra, hogy többletmunka nem valósult meg, mivel a 7 települési körzet területe körzeti megbízotti állománnyal lefedett volt, távollét esetén a KMB Szabályzat 27. pontja szabályozza a helyettesítési rendet. A megbízási díjigény összecsúszását azzal támadta, hogy az a fokozott ellenőrzés, a különleges jogrend, illetve a vezetői vagy TIK küldés esetén indokolt, késedelmet nem tűrő rendőri intézkedés végrehajtása esetén nem jár.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereseti kérelem szerinti 318.868 forint megbízási díj, valamint annak 2020. augusztus 6. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjában, 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati jogviszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI.16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésében, a KMB Szabályzat 2., 3.d), 20-22., 24., 31., 37. és 62. pontjaiban, a Járőr Szabályzat 4., 5., 7., 10. és 60. pontjaiban, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69.-70. §-aiban foglaltakra alapította. A tényállást a csatolt okiratok, valamint – tanú 1 és tanú 2 tanúvallomásait tartalmazó 103.K.700.475/2021/8. számú – jegyzőkönyvkivonatok, mint bizonyítékok alapján állapította meg azzal, hogy a felperes körzeti megbízotti és – járőrhány miatt – járőr beosztáshoz tartozó feladatokat a működési körzetében és azon kívül is ellátott, ami többletfeladatként jelentkezett. Az alperes a perben nem tudta bizonyítani azt az állítást, hogy a KMB Szabályzat 21. pontjában foglalt (eseti jelleggel történő elvonást megalapozó) feltételek fennálltak. Megállapította, hogy a megbízási díj joglapja a perbeli időszakban betöltetlen járőri, járőrvezetői státuszok miatt a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja alapján, továbbá a b) és c) pontjai alapján egyaránt megalapozott. A megbízási díj százalékos mértékét és összecsúszását a keresetben megjelöltek szerint alaposnak találta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatása mellett elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díj és az elsőfokú bíróság által meghatározott összegű perköltség mérséklését kérte, jogszabálysértésként a Hszt. 60. §-át, 71. §-át, a KMB Szabályzat 24.-25. pontjait, 32. pontjának h) alpontját, 37. pontjának b) alpontját, 44-70. pontjait, a Járőr Szabályzat 5., 7., 60. pontjait, a Szolgálati Szabályzat 69.-70. §-ait hivatkozva.

[7] A per lényegi kérdésének azt tekintette, hogy a felperes által végzett feladatok egy adott (körzeti megbízott vagy járőr) beosztáshoz tartoznak-e. Álláspontja szerint egyértelműen bizonyította, hogy a felperes perbeli időszakban végzett tevékenysége

megegyezik a saját munkaköri leírásában is szereplő tevékenységekkel, az elsőfokú ítélet e körben ellentmondásos érvelést tartalmaz. A körzeti megbízott Szabályzatban foglalt alapfeladatainak ellátása elképzelhetetlen közterületi jelenlét nélkül, ami szinte kizárólagosan közterületi járőrözést jelent. Ezt erősíti meg formailag a KMB Szabályzat, mivel a közterületi ellenőrző tevékenységet (járőrözést) a körzeti megbízott tevékenységi körét korlátozó rendelkezések között nem szerepelteti. A járőri tevékenység ellátása nem tekinthető többletfeladatnak, nem jár többletfelelősséggel a saját településen belül és a működési körzeten kívül sem, ezért az elsőfokú ítélet [90]-[95] bekezdéseiben levont következtetés és abban hivatkozott kúriai eseti döntések nem helytállóak.

[8] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a per során általa csatolt bizonyítékokat (napi beszámolólap, menetlevél másolatok), melyekkel igazolni kívánta, hogy a felperes a bejárásra kerülő települések sorrendjét – a járőri körzet napi útvonaltervétől eltérően – maga határozta meg, az azokban eltöltött idő legtöbbször nem haladta meg a fél órát sem. A felperes a saját körzetében napi szinten rövid ideig végzett munkát, - tehát a hasznos és teljes lefedettség érdekében ellátott - területen kívül végzett munkavégzése valójában nem munkatöbblettel végrehajtott feladat volt. Tévesnek tartotta az elsőfokú ítélet [68] és [76] bekezdései megállapítását arra vonatkozóan, hogy a felperes a saját körzetén kívüli településeken jelentkező körzeti megbízotti feladatokat is elvégezte, melyre figyelemmel a megbízási díj túlzott mértékű. A megbízási díj összegszerűsége kapcsán az elsőfokú bíróság által értékelt komplex szempontok közül egyedül a rendszeres napi ismétlődést (gyakoriság) nem vitatta, ami a minimális összegű többletdíjazást elviekben elfogadhatóvá teszi. Álláspontja szerint a megbízási díj 75%-os mértéke eltúlzott, ugyanis a közterületi járőrözés csupán egy részlete a körzeti megbízotti tevékenységnek, e teendők ellátása nem igényel többlettudást, többletfelelősséget. Vitatta, hogy a tartósan vagy átmenetileg betöltetlen járőri beosztások, illetve a járőri beosztásból tartósan távollevők miatt kellett a felperesnek adott esetben működési területén kívül is járőri munkát végezni, mivel a KMB Szabályzat 27. pontja ezt lehetővé teszi. A helyettesítés jogalapjának vizsgálatakor nem hagyható figyelmen kívül a Hszt. 71. § (6) bekezdés és a 71. § (7) bekezdés a) pont szerinti 30 napos időtartam a tartós akadályozás vonatkozásában, valamint a 71. § (1) bekezdés c) pont által meghatározott többletteljesítmény fogalma sem, ami cáfolja a létszámhiányra vonatkozó elsőfokú bírósági érvelés helytállóságát. A megbízási díj összegével összefüggő indokolást sem fogadta el, ugyanis az elsőfokú bíróság a teljes kereseti időszakra megítélte a felperes részére az illetményalap 75 %-ában a díjigényt, holott a járőri feladatok nem igényeltek többlettudást, bonyolultságuk összetettségük a beosztási feladatokhoz képest nem állapítható meg, a munkaidő kisebb részét tették ki.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az alperes fellebbezésében nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, és amellyel kapcsolatban nem fejtette ki eltérő jogi álláspontját. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. Megalapozatlan az alperes azon jogszabálysértésre történő hivatkozása, miszerint a bíróság a bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, ugyanis a perben eldöntendő jogkérdést illetően lényeges tényállás nem volt vitás. Az alperes által is elismerten végzett a működési körzetén kívül szolgálati feladatokat, a fellebbezésben előadott jogi vitatások súlytalanok, ugyanis a járőrözés jellemzője pontosan az, hogy meghatározott útirányt terv szerint kell ellenőrizni, a településeket bejárva szükség szerint kell intézkedni. Kiemelte, hogy a körzeti megbízotti és a

járőrfeladatok elválnak egymástól, és a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. E két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre, tehát a körzeti megbízott és a járőr is szolgálatban van egyidejűleg azonos illetékességi területen. Az alperesi álláspont nem egyeztethető össze a vonatkozó előírásokkal. A működési körzeten kívüli feladatellátás tekintetében a kimentési okok pontos megjelölése, az e körben való tényállítás és bizonyítás az alperes terhére esett, aki azonban e körben részletes tényállítást nem tett, bizonyítékot nem szolgáltatott. Előadta, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja taxatív meghatározza, hogy mely esetekben lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből eseti jelleggel meghatározott feladatokra elvonni, azonban ebbe a járőr és egyéb feladatok nem tartoznak bele. Az alperes fokozott ellenőrzésekre történő hivatkozását nem fogadta el, mivel a KMB Szabályzat csak eseti jelleggel hatalmazza fel a munkáltatót arra, hogy a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonja, terület lezárás hiányában a fokozott ellenőrzés sem valósulhatott meg. Az alperes különleges jogrendre történő hivatkozását nem tartotta helytállónak, mivel nem jelölte meg, hogy milyen feladatot látott el, annak időtartama pedig nem lehet eseti jellegű. Rámutatott, hogy a fellebbezés nem tartalmaz határozott fellebbezési kérelmet a megbízási díj mértékére.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján túlnyomórészt helyesen rögzítette, a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás részbeni megváltoztatásával – az alábbiak szerint értett egyet.

[1] Az elsőfokú bíróságnak a Kp. 85. § (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett a keresetben hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti feltételek teljesülését is, jelesül, hogy a felperes ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztást látott-e el, illetve a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személyt helyettesített-e, így hatáskörét nem lépte túl. Az e körben tett ítéleti megállapításait az elsőfokú bíróság tanúvallomásra (tanú 1, tanú 2) és az alperes kimutatására (9. sorszámú beadvány) alapozta. Az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte azon megállapítást, hogy a járőrök feladataikat azért nem tudták ellátni, mert a perbeli időszakban – 5 hónap kivételével – több járőri beosztás betöltetlen volt, valamint az előbbieken túl voltak tartósan távol lévő (akadályoztatott) hivatásos állományú tagok. A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti esetkör vizsgálata legfeljebb annak az alperes által sem vitatott és ezen jogalap megállapításához nem elegendő ténynek a megállapítását tette lehetővé, hogy aszolgálati helyen a perbeli időszak túlnyomó részében rendszeresen több járőri és járőrvezetői státusz időszakosan betöltetlen volt; beosztása ellátásban tartósan akadályoztatott járőrt kellett helyettesíteni, az ezt meghaladóan tett tényállási megállapítás valóban olyan, az alperes működési körébe tartozó, munkaszervezéssel kapcsolatos kérdés, mely túlterjeszkedett a per tárgyán. Ezért a

másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete tényállásából a [6] bekezdés alatt szereplő megállapítást és az indokolásban ezzel kapcsolatos [61]-[62], [89] bekezdései alatt szereplő megállapításokat mellőzte: a felperes által ellátottként hivatkozott ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások, valamint a tartós akadályoztatás miatti helyettesítés ténye nem kerültek konkretizálásra és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre, így a státuszok huzamos betöltetlen voltából, tartós akadályoztatás miatti helyettesítésből nem következik okszerűen, további bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban foglaltak fennállása. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a törvényszék a megbízási díj jogalapja körében a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára is alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri és egyéb feladatokat hangsúlyozta, így az a körülmény, hogy emellett a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti esetkört kellő mélységben nem vizsgálta, és a Hszt.71.§ (1) bekezdés a) pont körben téves következtetésre jutott, nem hatott ki az ügy érdemére.

[12] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[13] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[14] Az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes, csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következetes bírói gyakorlat (Kúria Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaptól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[15] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a

felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[16] A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.). Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[17] Perbeli ügyben a felperes által végzett járőri és járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a becsatolt felperesi kimutatás (1/F/3) és szolgálati jelentések, valamint a tanúvallomások alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem állította és nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24., valamint 2. pont b)-c) pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB Szabályzat 21. pont c)-d) alpontjai alapján arra, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén, valamint a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[18] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít. Az alperes az elsőfokú eljárásban is csupán állította a Hszt. 60. § szerinti átrendelés lehetőségét, de ennek elrendelését a felperes vonatkozásában nem igazolta.

[19] Nem állapítható meg jogsértés a Hszt. 71. § (6) bekezdésének alkalmazása tekintetében sem. Ez a szabály mindössze annyit tartalmaz, hogy a megbízási díj a harminc napot meghaladó megbízás esetén visszamenőleg, a megbízás első napjától jár, amelyből nem

vonható le az a következtetés, hogy a megbízási díj kifizetését a jogalkotó csak a folyamatos, 30 napot meghaladó megbízás esetén tette kötelezővé (Kúria Kf.VII.45.117/2022/4.).

[20] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan értékelte azt, hogy a felperes által a peres eljárás során meghatározott, a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok voltak.

[21] Az alperes fellebbezésében vitatta az elsőfokú bíróságnak a megbízási díj mértékének megállapítása tekintetében kifejtett álláspontját is, ezzel összefüggésben azonban eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg és a megbízási díj mértékének megváltoztatására vonatkozó határozott kérelmet sem terjesztett elő, csupán a jogalap hiányára utalt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés vizsgálatának korlátjaira tekintettel ebben a körben nem vizsgálódhatott [Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont]. Az irányadó ítélkezési gyakorlat szerint a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg (Kúria Kf.VII.37.780/2020/5.). Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróságnak a munkáltató mulasztása miatt elvégzett ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében – eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással – be kellett volna mutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerúségi meghatározás), milyen konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. Azt kellett volna kimunkálnia, hogy az elsőfokú bíróság hol vétett mérlegelési hibát, melyek azok az elemek, körülmények, amelyeket nem vett figyelembe és amelyek – az értékelt körülmények figyelembevételével – más összecszerúségi eredményre vezettek volna. Ugyanígy nem jelölt meg jogszabálysértést az álláspontja szerint túlzott mértékű perköltség tekintetében sem, ezért a másodfokú bíróságnak e tekintetében sem kellett vizsgálódnia.

[22] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján, az indokolás részbeni módosításával helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére, az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a felszámított összeggel arányban állónak ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (25.509 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. június 13.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró